

Vores datter Sigrid havde ofte ondt i maven og ville ikke i skole og begyndte at få det dårligt. Hun blev mobbet i skolen og på mobilen og til sidst ville hun ikke i skole. Vi havde en samtale med læreren og psykologen, som forsøgte at få vores datter med i klassens samvær. Men det gik ikke og i 6. klasse søgte vi om, at få et ophold på julemærkehjemmet.

Efter opholdet startede vores datter i en ny skole. I starten gik det godt, men efterhånden blev det hverdag og vores datter havde ingen venner. Hun sad hjemme foran fjernsynet og oplevede ikke at være en del af et fællesskab med andre unge.

Ved et foredrag hørte jeg Lone og vi startede hos hende. Lone har hjulpet vores datter til at finde noget selvværd. Vores datter sagde i starten ikke meget til Lone. Men efterhånden som samtalerne skred fremad lukkede vores datter mere op, og Lone kunne hjælpe vores datter med at se muligheder. Der blev også planlagt og gennemført et møde med klasselæreren, hvor der blev aftalt nogle gode forslag, som læreren kunne hjælpe til med gennemføre. Vores datter fik derved nogle gode oplevelser og blev klar til at tage på efterskole. Der er hun nu og hun er blevet en hel anden glad pige.